לפני 25 שנה

גליון "העולם הזה", שראה אור השבוע לפני 25 שנה, חוקר למילחמת־סיני ולתוצאותיה. צוות השבועון ערך את הסיכום המלא הראשון של המיבצע הצבאי, על כל שלביו, בליווי מפית המתארות את התקדמות יחידות צה"ל בסיורת חצי־האי. במדור "קורא יקר" דיווח העורך כיצד הצליחה המערכת לרכז את החומר המלא על מסע צה"ל, באמצעות הכתבים והקוראים שהיו מפוזרים בין יחידות צה"ל השונות.

בכתבה מיוחדת סיפר סיפורו המשוטט של השבועון, עמום קינן, תחת הכותרת "תל־אביב עיר פרזות", על אלה שנשארו בעורף.

בשער הגליון: איש שיריון במילחמת סיני 1956.

מי חיפש את משה דיין בטלפון ✱ בן־גוריון והלבנים של רפול ✱ האינטל'גנציה של שבח ויים

העולם הבא בשריכת ציני אלילי

הילד

השבוע, כאשר החל מיבצע סיני, נראה אחד מחברי־הכנסת מחייג בעצבנות באחד ממכשירי הטלפון בכנסת, בנסותו להתקשר עם בנו. אחרי חצי שעה של נסיונות נואשים להשיג קשר, משך חבר־הכנסת בכתפיו בעצבנות ואמר: "אינני מצליח להתקשר עם הילד."

היה זה חבר־הכנסת שמואל דיין, ששם בנו משה.

הערות־שוליים

כיצד לכנות את הפלגתן המשותפת של צרפת, בריטניה וישראל לעבר תעלת סואץ? ...

— שלושה בסירה אחת.

כוחות צה"ל לקחו בשבי במידבר סיני כמה טנקים מטיפוס סטאלין.

— גם זה חלק מתהליך הדה־סטאליניזציה.

אומרים, כי חבר־הכנסת יצחק רפאל עומד לנצל את כניסתם של חיילי ישראל לסיני, כדי לעלות להר ולבקש ממשה רבנו להכניס דיבר נוסף ללוחות הברית...

— לא תחמוס!

מחיריהם של כמה מיצרכים האמירו השבוע משום ש...

— כאשר חושמעה האזעקה הראשונה רצו כמה יהודים קשי־הבנה לא למיקלט, אלא למכולת.

שם מתאים להאפלה שהונהגה בישראל...

— חושך מצריים.

בחתונות ובלעדיהם

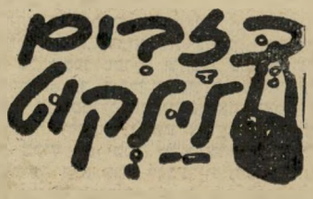

אחרי הפשיטה (הקודמת) על כונתילה, ביקש דויד בן־גוריון שישלחו אליו אחד מהחבר'ה, לשיחה מעמיקה על הפעולה. שלחו לו את רפול, זה שדוגל בסיסמה שפעם אחת בשנה צריך להתקלח, בין אם זה נחוץ ובין אם לא, אבל להתגלח צריך רק לפני חופש.

בן־גוריון התרשם מאוד מהשיחה על מהלך העניינים, ובסוף אמר לרפול: "תבוא עכשיו איתי הביתה, התקלח, תנוח, תאכל משהו, אני יכול אפילו לתת לך לבנים להחליף."

רפול סירב בכל תוקף, וכל ההפצרות של בן־גוריון לא עזרו. כששאלו אותו החבר'ה אחר־כך, מה היה איכפת לו לנסוע קצת העירה ולבלות בבית טוב, הסביר רפול: "לא היה נעים לי להסביר לזקן שבאופן פרינציפיוני אני אף פעם לא לובש לבנים."

ג. ניר, צה"ל

מעבר

פעם דידי מיהר מאוד בדוג' לבאר־שבע. בסיבוב אחד הוא שכח לסובב את ההגה, ירד מהכביש לדרך עפר, הגיע לבית שעמד בקצה אחד המושבים החדשים בסביבה ונכנס עם הדוג' דרך הקיר ישר לחדר־האורחים. בעלת־הבית שניקתה את האבק מהרהיטים העיפה מבט אחד בפולש וחזרה לעבודתה.

לדידי לא היה נעים. אחרי הכל, הוא נכנס לבית זר בלי לדפוק על הדלת.

"תסלחי לי גברתי," אמר, "אבל אני חדש פה בבית. אולי תוכלי לומר לי מה הדרך הקצרה ביותר לבאר־שבע?"

בעלת הבית, כנראה עולה חדשה מאנגליה, הסבירה בלי התרגשות: "סע ישר במסדרון, וליד המקרר תפנה ימינה."

אברמלי הכזבן, דף קרבי, פיקוד דרום

טעות לעולם צודקת

קונצרטים למוסיקה קאמרית ל־עיגויים. (דבר).

יהודה ריין, תל־אביב

דמי הכניסה נשפכו כמים.

אנציקלופדיה של כוכבים: סו־פיה לורן — נולדה ב־1834. (קולנוע).

ר. ג., חיפה

ומאז היא עוסקת בחשיפת גנזי העבר.

במפראה — 22 חדר, כולל מח־לקת ילדים, בית־מרקחת, מעבדה ועוד. (דבר).

מרדכי דן, תל־אביב

הכל מוכן לעבודת הפריון וה־ייצור.

העיתון המיני "לה אורור" מו־תח אף הוא ביקורת על התוכ־ניות הללו. (הבקר).

כתיה הויפטמן, רמת־גן

תחת הכותרת: "בלי ידיים!"

שתי דקות אינטל'גנציה

פלפולי תנ"ך

השאלות הבאות מחייבות את פותרן לבקיאות בספר־הספרים — וגם למעט שכל עקום.

(1) איזה נשיא היה שלומיאל? (2) איזה "עוף" ישב בבטנו של בעל־חי? (3) איזה צייד מתחיל בחייה? (4) מיהו הנציב הראשון? (5) באיזו סיסמה קרבית מזכי־רים חמש פעמים את החמור? (6) איזו עיר, שניתנה כנדוניה מאת פרעה לשלמה המלך, אפשר לאכול? (7) איזו אשה עייפה תמיד? (8) מי הם השניים שאביהם הוא גם סבם? (9) איזה מלך היה בעל עגלה? (10) ידידו של איזה מלך מסתיים ביריבו?

שבח ויים, חיפה

[illegible]

[illegible] (1) : **[illegible]**

* כיום חבר־הכנסת שבח ויים, שהיה בצעירותו חידונאי.

מאגדות בית־הספר העברי

שיטה כימית

השיעור האהוב ביותר בבית־הספר היה השיעור בכימיה, מפני שבניגוד לכל שאר השיעורים היו לומדים בו מפעם לפעם משהו מועיל. דודיק, למשל, עירבב פעם במעבדה אלפי חומרים ומצא תערובת של שמן אתרי עם עוד כמה דברים, שהיתה שי־מושית מאוד.

השתמשנו בה לראשונה באחת הבחינות באנגלית. לפני הבחינה, בהפסקה, כתבנו על הלוח את פירושי המלים, ואחר־כך ניגבנו בזהירות את כל הלוח בתכשיר־דודיק. הלוח נראה כאילו הוא רחוץ ונקי, ורק אחרי רבע שעה, כשהמורה ישב בניחותא וגבו אל הלוח, התייבש התכשיר ועל הלוח התגלתה כל הרשימה, לנוחיות המעוניינים.

בומה, חיפה, לשעבר בית־הספר המיקצועי שליד הטכניון

נוף אבו־עגילה

תמונה זו של קטע מן המיתחם המצרי הכבוש הבריאה לקוראים מושג־מה על שאירע בסיני. בקטע זה בלבד נראים יותר מתריסר משאיות נטושות, עמוסות ציוד פלוגתי וגדודי, חביות של דלק, אופנועים, ארגזי תחמושת. כך נראה הנוף לאורך הקילומטרים הארוכים בסיני.